

فرشته طائرپور در گفت‌وگو با «ایران»
از دیدار با دکتر زالی و نقش زنان
در مدیریت بحران کرونا می‌گوید
**به مدیر پت مادرانه
نیازمندیم**

در صفحه فرهنگی بخوانید

گفت‌وگوی «ایران» با مهدی عموزاده،
کارانه کالی که کرونا را شکست داد
**ورزش جان من را
نجات داد**

در صفحه ورزشی بخوانید

**تشکر رهبر انقلاب از
تدائیر ستاد ملی، وزارت
بهداشت و طرح بسیج
ملی مبارزه با کرونا**

در صفحه سیاسی بخوانید

■ سال بیست و ششم ■ شماره ۷۳۰۵ ■ سه شنبه ۲۷ اسفند ۱۳۹۸ ■ ۲۲ رجب ۱۴۴۱ ■ صفحه ۱۲ ■ قیمت در تهران و البرز ۲۰۰۰ تومان / دیگر استان‌ها ۱۰۰۰ تومان ■ 17 Mar 2020 ■ ISSN1027-1449 Keytitle: IRAN (Tehran)

رئیس جمهوری در جلسه ستاد ملی مقابله با کرونا:

«در خانه بمانیم» شعار همه باشد

– آمارها و ارقام روند مبارزه با بیماری کرونا امیدوارکننده است؛ اما توصیه می‌کنم مردم همچنان در خانه بمانند

– فعالان اجتماعی درباره پویش «سهم من در بحران کرونا» می‌گویند

۵ و ۲

ایوانقصر سنایی / ایران

در کتابچه بهار ۹۹ «ایران» بخوانید

دور از تو با ما هرگز نیست

ایران من

پایان سال سخت ۹۸ و در انتظار سال نو/ نامه‌ها و قصه‌ها
در آستانه آخرین سال قرن، تحلیلگران از ایران ۹۹ گفتند
چهره‌ها برای آیندگان از فردای ایران نوشتند

سالنامه بهار ۹۹ ایران ورزشی

روزنامه ایران ورزشی در مجله سال خود عکس‌هایی
را برای اولین بار منتشر کرد. سالنامه بهار ۹۹ ایران
ورزشی مطالب تازه‌ای دارد که می‌تواند ایام فراغت
عبدتان را در روزهای کرونایی پر کند. نتان سلامت،
بخوانید و لذت ببرید.

**سالنامه‌های روزنامه ایران و ایران ورزشی را
می‌توانید از اپلیکشن طاقچه و روزنامه فروشی‌ها
دریافت کنید**

فرج بعد از شدت

یادداشتی برای تسلیت

به دکتر نصرالله قادری

شاید در هیچ روزگاری به این شدت، «فردا» را آرزو
نکرده بودیم، فردایی که در آن چشم کرونا، کور
شده باشد و آرامش به آدم‌های آفت‌زده برگشته
باشد. این فردا را به چشم خود خواهیم دید اگر
همه ما به تکالیف ساده مراقبتی و بهداشتی خود و
خانواده بایبند باشیم و با مراعات حال خود، از احوال
دیگران، مراقبت کنیم.

بحران کرونا به پایان خواهد رسید اما فراموش نکنیم
که در روزهای شادمانی پس از خطر، دیگرانی هستند
که در عزای عزیزان خویش سوگوارد و دلشکسته
از روزهای تلخ ترس و تنهایی، حجم عظیم‌تری از افسردگی را تجربه
می‌کنند.

این ملال وقتی برامیان باورپذیرتر خواهد بود که به یاد بیاوریم در آیین
ما ایرانیان، سوگواران در سوگ عزیزان به آداب و گردهمایی‌های تشییع
و تدفین و آیین تکریم و ترحیم و هم‌دردی و هم‌عزایی اقوام و نزدیکان،
تاب می‌آورند و تسکین می‌یابند اما کابوس این بیماری و شرایط ناگزیر
درمانی و دشواری‌های دفن اموات، سختی سوگ و رنج سوگواران را
دوچندان کرده است. بغضی فروخورده که در گلو ی بازماندگان باقی
است و به همان «فردا» می‌آید.

فردا روزی که می‌آید چه قیامتی است، نه به تازه کردن درد و داغ دیگران
که به آرزوی سلامت و آرامش بازماندگان، یاد رفتگان را گرامی خواهیم
داشت و مرهمی هر چند نه بهنگام بر زخم فراق سوگواران بگذاریم.
بهانه این یادداشت، رنجی است که از شنیدن از دست دادن هموطنان
و سوگواری‌های بی‌شبهات به آیین‌ها و آداب ماست که سوگواران فهیم
به رعایت توصیه‌ها، سر تسلیم کج کرده‌اند تا سلامت دیگر هموطنان
به خطر نیفتد و بار درد و داغ خویش را به تنهایی بر دوش کشیده‌اند. از
این میان، هنرمند پیشکسوت و معلم شریف تاتار دکتر نصرالله قادری به
فاصله یک روز، سوگوار پدر و مادر خویش شده است.

عزای عظیمی که به کلمه در نمی‌آید. امیدوارم رحمت حق ارزانی آن دو
عزیز و همه درگذشتگان این روزها گردد و به بردباری، کشتی مصیبت‌شان
به ساحل امن آرامش رهنمون شود که قطعا اراده الهی به گواه «فَإِنَّ مَعَ
الْعُسْرِ یُسْرًا» محقق خواهد شد.

مهدی شفیی
مدیرعامل
مؤسسه فرهنگی –
مطبوعاتی ایران

بیو-سیاست ایران
برای عبور توانمان از تحریم و کرونا

پویایی شیوع شوم کرونا در کالبد زیست شناختی جمعیت
ایران فقط به کمک یک پویایی برتر در دفاع از زندگی جامعه
می‌تواند متوقف شود. «کرونا را متوقف می‌کنیم» یک شعار
جهانی است اما تحریم‌های ظالمانه با هدف قرار دادن
سطح سلامت جمعیت ایرانی، آسیب‌پذیری ما را مضاعف
کرده است. کرونا در کشور ما از طریق هم‌افزایی با یک بیماری
پیشین سرشتی مرگبارتر می‌یابد. کرونا آنجا که تحریم‌ها
سطح زندگی، کیفیت زندگی و سطح نشاط جامعه را در
پایین‌ترین حد و حدود خود قرار داده بیشتر قربانی می‌گیرد.
بنابراین شعار جهانی «کرونا را متوقف می‌کنیم» در ایران باید به شعار «کرونا و
تحریم‌ها را متوقف می‌کنیم» تبدیل شود. نوعی دوگانه‌سازی مکانیکی میان «نگاه‌به
داخل» و «نگاه به خارج» وجود دارد که تلاش‌های اروزنایی و ستادی مقابله با کرونا
را «جایگزین» مقابله با کرونا می‌نامد یا در بهترین حالت برای تحریم زدایی اولویت
مبرم قائل نیست. هم‌افزایی تحریم و کرونا چیز خطرناکی است و ما در هر گام
مقابله‌ای با کرونا با این هم‌افزایی مواجه هستیم. اگر از همان ابتدا به محض مشاهده
موارد مشکوک در قم کیت داشتیم و اگرهای بسیار دیگر که فعلا فرصتی برای
اندوه خواری آن نداریم، آدرس تحریم‌ها را به ما نشان می‌دهد. سازمان بهداشت
جهانی فهرست مشخصی از تدابیر مقابله‌ای و پیشگیرانه را ردیف کرده و می‌گوید
این اقدامات باید «باهم» و به‌طور «ایکجا» انجام شود. به ایران که برسیم، اجرای
شدن تک‌تک و «همه باهم» از موارد چنانچه در نامه رئیس جمهوری خطاب به
سران کشورها آمده: «مستلزم اقدامات هماهنگ و مشترک منطقه‌ای و بین‌المللی
از یک سو و اتخاذ تدابیر سخت، تأمین نیازمندی‌های اساسی مردم، حمایت مالی از
اقتصاد آسیب دیده از تعلیق کسب و کارهای اقتصادی، هزینه‌های هنگفت بهداشتی
و درمانی و... از سوی دیگر است؛ اجرای این تدابیر مستلزم برخورداری از یک بنیه و
توان قوی اقتصادی و تأمین ده‌ها میلیارد دلار بودجه است.»

فشاری که امریکا در جهت پیشبرد تحریم‌ها متوجه منطقه و جهان کرده محیط
عملیاتی مناسبی در اختیار ایران برای مقابله با کرونایی گذارد. کرونا آن تست و آن
آزمونی است که شناخت جدیدی از سرشت مرگبار تحریم‌ها به دست ما می‌دهد.
درست مثل یک میکروب که با آمدنش آسیب‌پذیری پیشین بدن را به رخ می‌کشد.
این آسیب‌پذیری بیشتر هم وجود داشت اما به چشم نمی‌آمد. ما تحریم‌ها را به
شکل یک گسست در پیوستار زندگی در نظر نگرقتیم. تحریم‌ها از طریق تضعیف
زیرساخت‌های بهداشتی، سطح سلامت جمعیت ایران را کاهش داده و همزمان
سطح ارتباطات با جهان را به پایین‌ترین میزان خود در طول دهه‌های اخیر رساند.
کشوری که به لحاظ تاریخی و تمدنی آن را نقطه جوش شرق و غرب می‌دانستیم به
حاشیه «شرق» رانده شد و اکنون کرونا نشان داد که دیوار کشی تحریم به دور ایران و
از سوی دیگر دیوار کشی مشابه کاسیان تحریم و عملیات خود تحریمی و بخصوص
خروج داوطلبانه و به‌اصطلاح «انقلابی» از نظام مالی جهان و در یک کلام شبهه
جزیره‌سازی ایران، کشورمان را از تالطم آب‌های دنیای بیرون مصون نگاه نداشت،
کاما برعکس؛ از طریق کرونا «جهانی» شدیم. یعنی به‌جای اینکه مثل چین، مثل
هند و مثل ده‌ها کشور دیگر جهان که به یمن فرآیندهای مثبت جهانی شدن، یعنی
جهانی شدن کالا و جهانی شدن فناوری اطلاعاتی و ارتباطی صدها میلیون انسان
را از سطح فقر نجات داده و سوار قطار پیشرفت جهانی کنند، بیشترین سهم را از
بترین فرآیند جهانی شدن یعنی جهانی شدن کرونا

به‌خود اختصاص دادیم.

ادامه در صفحه ۳

یادداشت

نادر صدیقی
روزنامه‌نگار

بازگشت به تعادل انسان و طبیعت
در حکمرانی جهانی

با همه‌گیری کووید-۱۹ و ابتلای بیش از ۱۷۰ هزار نفر در
جهان، اکنون به نظر می‌رسد که طبیعت یکبار دیگر انسان را
مقهور خود کرده است. بیماری‌های همه‌گیر غالباً منازعه‌ای
میان محیط زیست طبیعی و محیط زیست انسانی هستند و
راهایی یافتن از بیماری نیز به نحوه مواجهه این دو با یکدیگر
بستگی دارد. محیط زیست انسانی شامل شیوه تعاملات
اجتماعی، نظام‌های سیاسی و اقتصادی و حتی در پیش گرفتن
جهان‌بینی‌هایی مرکب از توصیف‌ها و ارزش‌هایی است که
جایگاه جوامع انسانی را در برخورد با محدودیت‌های محیط
طبیعی تعیین کرده و تحت محافظت خود قرار می‌دهد.
آرنولد توینین بی مورخ معتبر بریتانیایی، تمدن را پاسخی به
دشواری‌هایی می‌دانست که محیط زیست طبیعی پیش روی انسان قرار داده است.
ما طی هزاره‌ها آموخته‌ایم که انسان نمی‌تواند طبیعت سرکش را به طور کامل
مغلوب کند اما می‌تواند با صورت‌بندی‌های مبتکرانه در نظام‌های انسان ساخته،
از به زانو افتادن خود در برابر نیروهای طبیعی جلوگیری کند. بی جهت نیست که
بیماری‌های مرگبار در ادوار گذشته نیز در زمان‌هایی رخ داده‌اند که جوامع انسانی
توانایی انطباق پذیری خود را بر اثر جنگ یا ناکامی در اتخاذ رویکردهای متناسب با
چالش‌های زیست محیطی از دست داده‌اند.

سه دهه جنگ‌های پولوپوزی در قرن پنجم قبل از میلاد بیماری طاعون را در جزایر
یونان باستان گسترش داد و جنگ‌های دامنه‌دار یونیک میان کارتاژ و رم در سده
سوم قبل از میلاد، به شیوع مجموعه‌ای از بیماری‌های اپیدمی مانند مالاریا، طاعون
آتوئین و آبله و قلمرو امپراطوری روم کمک کرد. آغاز دور تازه‌ای از شیوع طاعون
در خانات امپراطوری مغول، جایی در میان دریای خزر و دریای سیاه، سپس انتقال
آن از مسیرهای خشکی و دریایی به آفریقا، آسیا و اروپا، تمام ابرقاره آفروراسیا از
حمله ایران را از قرن چهاردهم تا نیمه قرن نوزدهم تحت تأثیر قرار داد و به این
ترتیب باید نخستین مورد از جهانی شدن بیماری‌های مسری شمرده شود که به
لطف گشایش بی سابقه راه‌های تجاری در زمین و دریا روی داد. در همین دوران،
که مقارن با اوج گرفتن نبردهای اروپایی و جنگ‌های مستعمراتی بود، ارتش‌ها
نه تنها به دلیل ویرانی و آوارگی که ایجاد می‌کردند و همین‌طور تخصیص منابع
مالی به ماشین‌های جنگی بلکه به سبب اعزام میلیون‌ها سرباز به گوشه و کنار
جهان، مهم‌ترین ناقلان بیماری بودند. به همین ترتیب اپیدمی دیگری موسوم به
آنفلوانزای اسپانیایی در اواخر جنگ اول جهانی در سراسر جهان جان بیش از ۵۰
میلیون نفر را گرفت.

در همه این موارد رابطه مستقیمی میان جنگ، ناکارآمدی دولت‌ها در تخصیص
مناسب منابع مالی و در نهایت توسعه نامتوازن شهری با شیوع بیماری‌های مسری
وجود داشته است.

در دوران جدیدتر، تغییرات اقلیمی، آلودگی ناشی از فعالیت‌های صنعتی، رژیم‌های
غذایی ناسالم، شیوه‌های رفتار نامناسب با حیوانات اهلی و تراکم جمعیتی در مناطق
کمتر توسعه یافته، نه تنها امکان پیداری بیماری‌های ناشناخته را تسهیل کرده بلکه
با سرعت بیشتری در مقایسه با گذشته می‌تواند این بیماری‌های کشنده را در سراسر
جهان منتشر کند. با اضافه کردن عامل فناوری‌های مرگبار در دستکاری ژنتیک چه
توسط دولت‌ها و چه گروه‌های تروریستی، دنیای خطرناک‌تری را می‌توان تصور کرد
که در آن زندگی با بیماری‌های مهلک به بخش روزمره
زندگی برای مردم تبدیل می‌شود.

ادامه در صفحه ۲

یادداشت

دینکو حسینی
مدیر برنامه
مطالعات جهانی
مرکز بررسی‌های
استراتژیک ریاست
جمهوری

کرونا «زندگی» است

فرمالیست‌ها و طرفداران اهل صورت و فرم در ادبیات در
یک چیز حق داشتند و آن اینکه در روند زمان، محتوا بر
زبان و فرم ادبی چیره شده و آنها را به حاشیه رانده است
و آنچنان به زبان گفتاری و نوشتاری بی‌اعتنایی شد که
گویه‌ی ارزش و اهمیتی ندارد؛ مانند خورشیدی که هر روز،
جهان ما را روشن می‌کند و دیدار دیگری و اشیا را ممکن
می‌سازد ولی هیچ وقت توجه و دقت نداریم که منشأ این
نور از کجا است و خورشید کجاست و چه می‌کند زیرا نور
حجاب خورشید است. هوا هم مانند زبان و محیطی که در
آن زندگی می‌کنیم تا وقتی همه چیز عادی است اهمیت
و ارزش آن به حساب نمی‌آید و همین که خللی در هوا رخنه می‌کند و آلوده
می‌شود یا در محیط ما بی‌نظمی خلاف عادت پیش می‌آید و رفت و آمدمان
مختل می‌شود یا تغییر می‌کند یاد اهمیت هوای پاک و محیط سالم بر ذهن
خطور می‌کند و آگاهی ما از هوا و محیط و... افزون می‌شود و تجربه‌ای عمیق‌تر
از آنچه هر روزه در دسترس بود و اکنون نایاب یا کمیاب یا تهدید شده به دست
می‌آید. در فقر یا فقد چیزی یا کسی آن شیء یا فرد اهمیت و ارزش خود را باز
می‌نمایاند و به قولی برای درک ضرورت چیزی یا کسی یا حقیقتی باید این گونه
پرسش کرد که آن چیست که می‌توانست نباشد به جای آنکه هست؟ پرسش
درست آن است که از عدم چیزی یا کسی یاد داسی پرسش کرد.

روش فرمالیست برای گریز از این وضع عادت شده که حقیقت اشیا و انسان
و عالم را پنهان می‌سازد و گرد محتوای متعارف و غنی را بر فرم می‌نشانند،
«آشنایی‌زدایی» و «غریب‌کندگی» از خود امر آشنا و روزمره و عادات متعارف
است و به چالش کشیدن هر آنچه که بنا بر عادت آشنا می‌نماید. از نظر آنها این
امر دستور اخلاقی و تجویزی نیست بلکه ضرورت واقتضای زمانه است. این گونه
نیست که «قلعه حیوانات» جورج اورل از زندگی جوزف استالین الهام گرفته باشد.
روداد ادبیات داستانی به جایی رسیده بود که صناعت و تمثیل ادبی و نمادگری،
طنز، هجو، شخصیت‌سازی و تئاتر مضحک باید خود را می‌نمایاند و تجلی
می‌کرد و استالین بهانه بود تا این ضرورت سبک ادبی محقق شود. بنابراین در
روند تاریخ ادبیات باید قلعه حیوانات نوشته می‌شد چه با جورج اورل چه بدون
او. بنابراین فرمالیسم ضرورتش را از زمانه می‌گیرد نه نویسندگان و خالقان و به
نوعی این شورشگران ادبی و به‌همین دلیل خود را به تاریخ و ادبیات و فرهنگ
تحمیل می‌کند. صرف نظر از موافق یا مخالف بودن با این نظریه، دستاوردی که
فرمالیست‌ها به ادبیات ارزانی داشتند، توجه به جزو فراموش شده و امر عادی و
بی‌ارزش و نادیده انگاشته شده صورت زبانی است تا زبان و فرم هم نماینده‌ای
در زمانه غوغای متن‌های پیچ در پیچ و گرفتار در کلاف‌های هزارتوی شخصیت و
رخدادهای داستان و اغراق و زیاده‌گوی و درازنویسی در محتوا و معنا جایی برای
خود بیابند. فرمالیسم شورش تن ادبی علیه روح ادبی بوده است. هر چند تاریخ
ادبیات به هر دو آری داد هم محتوا و هم فرم اما این تعادل در داورى نتیجه قیام
ظاهر برضد باطن و ماده برضد معنا بود.

کرونا برضد زندگی است. مساجد و معابد بنا بر فتوایی بسته می‌شوند،
مراکز فرهنگی و هنری تعطیل و گردشگری‌ها و سفر کردن‌ها ناممکن و سخت
می‌شوند، بازار بورس جهانی و محلی سقوط می‌کند، دیدارهای متعارف
خانوادگی و دوستانه متوقف می‌شوند، چهره شهر دگرگون می‌گردد، انسان‌ها زیر
ماسک کرونایی ناآشنا و غریبه می‌نمایند و تشخیص غریبه از دوست در زیر این
ماسک‌های چهره‌پوش ناممکن می‌گردد...

ادامه در صفحه ۳

در تعطیلات نوروز و خانه‌نشینی
گروه رسانه‌ای ایران همراه شماست

iran-newspaper.com
www.ion.ir
@ irannewspaper
@ irannewspaper

